

напрѣдъ, а блъгаре-ти зели да ся-стѣписватъ, види-ся, за да подмамѣть неприателя камъ високо-то. Нъ тутакси царь Симеонъ съгладаль, че неприателска-та войска ся-побрѣкала: конь-тъ на главный византийскый войводѣ, Льва Фока, ся-отскубнѣлъ отъ рѣцѣ-ты му, кога былъ слѣзлъ при единъ кладенецъ да пие водѣ. Конь-тъ ся-разигралъ изъ войскѣ-тѣ безъ издача, и всичкы рѣкли, че войвода-та имъ не загинѣлъ. Царь Симеонъ казалъ на войскѣ-тѣ си да ся-спрѣ, и налѣтѣлъ отеднажъ на Византийци-ты. Неприатель-тъ на часа ся-поврышта назадъ, распелѣва-ся и удари на бѣгъ, а Блъгаре-ти ся-спустиѣли по тѣхъ да гы гонѣтъ. Левъ Фока едва побѣгнѣлъ въ Месемвриѣ, а другы-ты войводы загинѣли; войска-та едни ся-распрѣснѣли, а другы были избити. Никога, оште отъ Крума, Блъгаре-ти ненадвивали така. Така побѣда не записана въ византийскы-ты лѣтописы, като едно отъ найголѣмы-ты тѣгликы, които сполѣтѣлы византийскѣ-тѣ дръжавѣ.

Едно старо сказание казва, какво царь Симеонъ поплавилъ съ войскѣ-тѣ си всичкѣ-тѣ цѣлиѣ, сир. всичкый Старопланинскый полуостровъ, и направилъ всичко плѣнъ и пожаръ; едни убивалъ, а другы заробвалъ. Много византийци ся-затворили въ укрѣпены-ты градове, а едни избѣгали на островъ Евбеѣ и въ Пелопоннесъ.

Царь Симеонъ ако и да ся-двоумилъ напрѣди за достигане-то на цѣль-тѣ си, нъ сега Ахелойскый побѣдитель моглъ вече да види себе си на прѣстола на кесары-ты, и да види *Блъгарска-та дръжава* на мѣсто-то на старѣ-тѣ Византийскѣ дръжавѣ. И наистинѣ, Симеонъ былъ *провѣзгла-*